

[Agerschou]

For det første et nyt højdepunkt i den indskrænkning af det lokale selvstyre, der har været en mærkevare for den borgerlige regering. At lovgive om den enkelte kommunes skatteudskrivning er et uøret drastisk indgreb. På det område fører indenrigsministeren amtskommunernes selvstyre tilbage til tiden før 1400-tallet, hvor de daværende råd fortrængte den statslige foged med hensyn til skatteudskrivningen.

At et parti som Venstre, der ved utallige højtidelige lejligheder kommer med florumvundne indlæg om det lokale selvstyre, kan være med til dette indgreb, er ufatteligt. Men vi kan også konstatere, at Venstre er et parti i splid med sig selv. Det har vi kunnet konstatere i de sidste uger, hvor det navnlig er fremtrædende venstrekommunalpolitikere, der har forsøgt at gøre Folketinget og hr. Svend Heiselberg opmærksom på, hvad indgrebet i virkeligheden indebærer.

For det andet er indgrebet et nyt eksempel på, at regeringen i bedste herremands- og enevældestil simpelt hen giver sig til at slå, når en forhandlingspartner ikke umiddelbart bøjer sig for regeringens diktat.

Og for det tredje er indgrebet et forsøg på at bane vejen for almindelig brugerbetaling. Vi ved, at ideerne ligger i skuffen. Vi remsede en del af dem op ved førstebehandlingen. Vi kan se, at kommunerne kommer i en så trængt økonomisk situation, at indenrigsministeren som en ulv i fåreklæder på et tidspunkt vil hale betalingsforslagene op af skuffen og sige værsgo, og så hænger de Radikale på den. Det har de ikke gennemskuet, selv om vi nærmest i tegneserieform har forsøgt at forklare dem det. Det er synd for befolkningen. Det er synd for kommunerne, og det er såmænd også synd for de Radikale.

En række kommuner og amtskommuner har forsøgt at interessere kommunaludvalgsmedlemmer for de konsekvenser, indgrebet i praksis vil have, men det har været beskæmmende at overvære, hvor lidt det har interesseret de borgerlige politikere. At amtskommunerne nøje har gennemgået punkt for punkt, hvorfor de ikke har kunnet overholde fællesaftalen fra maj 1986, og at det i høj grad skyldes merudgifter, de ikke har haft indflydelse på, har ikke interesseret. At to amtskommuner detaljeret har gennemgået, hvilke helt uacceptable nedskæringer de må foretage, hvis lovforslaget gennemføres, har

ikke interesseret hr. Svend Heiselberg. At kommunerne står over for nye store opgaver som f.eks. bekæmpelse af sygdommen AIDS uden økonomiske midler til at løse dem, har ikke interesseret hr. Svend Heiselberg og for så vidt heller ikke de øvrige borgerlige politikere.

Hvem er det, der er kommet i Folketingets kommunaludvalg og har fortalt os om det? Det er Venstre, bl.a. venstrekommunalpolitikere. Vi er enige med de venstrekommunalpolitikere, f.eks. hr. Kresten Philipsen fra Sønderjylland, der har sagt, at Folketingets flertal må anføre, hvad det er for opgaver, man ikke mener skal løses i kommuner og amtskommuner. Det ville være ørlogsnak. I stedet overlader man skarpretterrollen til kommunerne, og det er uærligt.

Vi er også enige med hr. Kresten Philipsen i, at det, man foretager sig nu, er totalt urealistisk og ikke kan gennemføres. Hvis det sker, vil det udløse en massekrise på forskellige kommunale områder, massefyringer, længere ventelister på sygehusbehandling, standsning af projekterne for at skabe værdige forhold for åndssvage, uoverskueligt kaos med hensyn til anbringelse af børn og unge uden for eget hjem, for bare at nævne nogle eksempler.

I forskellige amtskommuner sidder man i øjeblikket og forsøger på at gennemgå, hvad der vil ske, hvis forslaget bliver gennemført. Jeg har fået en opringning fra folkene i undervisnings- og kulturudvalget i Århus Kommune, der fortæller, at selv om man nedlægger et amtsgymnasium, selv om man fjerner alle tilskud til kulturelt arbejde, selv om man lemlæster enkeltfagskurserne og koncentrerer sig udelukkende om de lovbundne udgifter, vil man kun nå halvdelen af den spareramme, man skal nå.

Det er de praktiske konsekvenser af det lovforslag, vi behandler i dag, og det er bl.a. og i meget høj grad venstrekommunalpolitikere, der fortæller os om de konsekvenser. Men jeg forudser, at Venstre må splitte sig op i to partier: ét parti for folketingsmedlemmerne og ét parti for kommunalpolitikere.

Vi ved, at når amtskommunerne må gå i gang med arbejdet og vi ser, hvad der sker, så vil de borgerlige politikere her i Folketinget hævde, at det er amtskommunernes egen skyld, de kunne bare prioritere anderledes. Det passer ikke. Det vil være i lodret strid